

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractatus de sacramento poenitentiae - Cod. Ettenheim-Münster 215

Zugmeyer, Martin

[Marmoutier im Elsass], 1712

Quaestio 4ta

[urn:nbn:de:bsz:31-118991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-118991)

Questio ista. De Satisfactione.

Satisfactio imè genericè sumitur pro quacunque actio qua quis solvit debita sunt, seu qm facere debet. hoc sensu dicitur satisfactio quis pro officio. 2o paulo badius sumitur pro actio iniuria, qua ponitur equalitas in re ipsa possumus ^{seu debita sunt} 3o et in actu seu probationem alteris. in hac acceptioe satisfactio est compensatio respectu ad restitutionem. 3o strictè sumpta procul distat à restitutione, è ad compensativa iniuria alteri illata, sed sensu respicit proximè personam iniuria affectam cui proinde satisfactio dicitur, 4o si hoc ex tali iniuria nullum patitur damnum, dum contra restitutionem non habet rem, sed pecunia aliorum quibus tunc est eg. p. mulierum & iniuria, eg. p. furthundeniis, hoc proximè respicit non aliam, eius officium è cavere damnum de satisfactione reialione.

5o an satisfactio ad compensativa, ut dicitur à satisfactioe, q. è compensatio publicè aliunde inflata in ordine ad reparacionem iniurie alteri illata. si hoc p. suspendendum, ad in purgatorio n. satisfactioe sed satisfactioe. 6o an hinc de illa satisfactioe dicitur q. iniuria in poenitentia est, sed ad compensativa iniuria deo p. peccata illata. 7o alia dicitur satisfactio pro culpa, eg. ipsa volentia peccati retractio, procul p. can. poenitentia dependenter à divina gratia facta qm p. pro diluendo reatu culpa. 8o alia dicitur satisfactio pro peccata et hoc consistit in actibus quibusdam virtutibus à dolore et confessione diversis, quos hoc suspicit in ordine ad diluendas poenas spirituales peccati quoad culpam remissa debitas. et hoc facta è hinc loci. 9o satisfactio in poenitentia et in poenitentia.

10o satisfactio è executio bonorum operum à confessione infra poenitentiam iniurata in ordine ad satisfaciendum pro poenitentia peccati quoad culpam remissa iniuria debitas. 11o Non satisfactio è voluntaria susceptio eorum bonorum operum extra poenitentiam in eundem finem. 12o Satisfactio et Calvinista et in poenitentia peccandi licentiam facit, docet mala omnia post baptismum quicquam poenitentiam et poenitentiam sed non est satisfactio. 13o Cuiusmodi quibusdam virtutibus reatum non poenitentia culpae sed si omnino in lege, ac proinde satisfactio humani nullatenus à deo poenitentiam =

Deo potius Christo iniuriarum. qui errore inis duobus artibus excellens. 3to
examinabuntur condicione ac satisfactio requisita. 4to resolventur quosdam relictia
circa satisfactio factam. 5to denique ager de satisfactio inordinata.

Statuimus.

An remissa per poenitentiam realu culpa et poena qua altera se
sunt remittantur poena temporales.

Suppono in dicto ubi de offitio Confessoris, quod per baptismum remittatur non modo realis
sed et poena tanquam spiritualis, quae poena sola est an remissio
peccatorum post baptismum quosdam, prout obtinetur per poenitentiam in hac adagio, scilicet, ut
cum realu culpa remittatur et poena remittatur. certum tanquam est in dicto, huiusmodi
intra q. 4. var. 2. quod remissa per poenitentiam realu culpa mortalitatis iuxta propositionem
divinae providentiae ordinem inextinguibiles et remittatur poena tanquam damni quod
quodam fuerit abominabilem; dubium est si est quod deo post baptismum remittatur
realu culpa remissa et poenam condonari possit, cum id non sola auctoritate procedat.
his arguitur eo tanquam remonet an deo defacto cum realu culpa poenitentia esse poenam
spirituales sicut remittatur. pro qua sicut

Propositio. Remissa per poenitentiam culpa et realu poena ^{qua} altera se
remonet realu culpa poena spiritualis, et in hac vita, et in purgatorio resolventur.
3to. ex sacra scriptura et propria ecclesiae traditione constat, poena
per poenitentiam quoad culpam realiam condonata a deo sepe castigari quod.
4to. autem universum ex dicto. scilicet, in e. ubi sic dicitur: facta sunt ergo delectat
salvum omnino est, et a verbo dei alterum, culpam a deo non remitti quod unquam
et poena condonari; perspicua est et illustrata in sacris litteris exempla reperimus,
quod praeter dictam traditionem huiusmodi error quod manifestissime existit. quod
5to. de involuntione sui Exod. 32. leguntur multa hominum milia deo in se
interisse propter adoracionem vituli, cum deo sine dubio poenitentiam illud nullum fuerit
remissum quoad culpam, cum deus in eodem dicit se poenitentiam illud dimisisse propter
propter misericordiam suam. deus tamen per Moysen intercessionem populo
reconciliatus de reventibus, qui exierunt de aegypto morerentur in deserto =

Supra: J. Aug. l. 2. de peccatorum meritis et remissione c. 33. d. 34. docet
 ea mala quae sunt alicuius sub huius affligit, et magis vult, quod non sit supplicium
 peccati. **Ex. N. qd. unum est apertum. J. Aug. d. 34. n. 1. negat, sed potestatem**
loci pro apositione alicuius. deinde in quibusdam oia mala huius et purificatione
 peccatorum quippe quae sunt huiusmodi huius ab utroque vultu iam peccata quae culpae huius
 19. **Quodammodo** Virginis dicitur hoc mala non huiusmodi rationem peccata sed
 magis patientia negat, et remittit ut eadem mala infligantur in personam peccati
 et filii ad correctionem vultus quo sensu ait J. Aug. l. 13. de civitate c. 6. magis
 procul dubio est peccata nocentibus et peccati retributio, si huius pro peccato et iustitia
 peccatorum, sed gloria nocentibus, et aliquid impetret, ut nihil retribuatur peccato.

Supra: **Ex. h. c. 33. v. 12. iniquitatem impiorum non nocentibus, quatenus, neque**
 fuerit ab impietate sua. item omnium iniquitatum eius non recordabor. **Ex. d. 34.**
 recordatur iniquitatem, et hoc nocentibus impio et post veram poenitentiam si huiusmodi peccata
 peccata iustificationem et poenitentiam, quod quibusdam dicitur, in illa mala huiusmodi huius
 in nullatenus huiusmodi peccata.

A. J. m. non nocentibus iniquitatem, et non recordabor illis in ordine ad vitam et poenam
 aeternam. **Ex. m. in ordine ad poenam aliquam huiusmodi quatenus post peccata remissionem**
 non castigantur ut inimici, sed ad reparandam iustitiam satisfaciuntur. **Ex. m.**
et filii. d. 34. m. f. qd. dicitur plures huiusmodi loca explicant, dicitur in
 nihil aliud significari, quam quod Deus post quoniam peccatorum non recordatur, aut impulet
 peccata in ordine ad poenam et vitam aeternam, quod non oppositum verum est huiusmodi peccata
 remanere obnoxium poena huiusmodi in ordine ad reparandam iustitiam vel poenam
 ex alia exempli gratia scriptura: **Ex. m. qd. an huiusmodi sit huiusmodi peccata, ut huiusmodi**
 ex huiusmodi: **Ex. m. e. ibid. v. 12. et huiusmodi dicitur eandem promissionem repeteret iustis:**
 si impius egerit poenitentiam, vita eius non morietur, peccata non imputabuntur ei. **Ex. m.**
 vultus ubi forte dubio agitur in de remissione poena aeterna. **Ex. d. 34.**
 ibid. dicitur quod ad impietatem peccatorum quatenus non oppositum est sicut bona opera
 profutura si iusto, si in peccato saltem iusto, sed quatenus bona opera non presentibus
 ad vitam aeternam si in peccato quatenus lapsus eorum interior, propulsi huiusmodi quatenus
 mercedem aliquam huiusmodi vel huiusmodi ex interiori proprie membris huiusmodi scriptura
 et probatur huiusmodi peccata apud bellorum. **Ex. m. h. c. 4. c. 11. qd. peccata ubi peccata**
 remissa quatenus culpam non nocentibus. **Ex. m. h. c. 4. c. 11. qd. peccata ubi peccata**

R. N. q. siam Cris e p potestem excellentia, & inbuilta perfectione poenitiae, aut poenitiam saligatoris qm potest ad agere in eundem pccato, & alia en specialia graa liberaliter poterat unacum culpa qd ponere dem ponere, unde hi n sequit id fieri circa qd potest, maxime cum loqis comendat salifacoe poenitiae ut videlicet ar. 1. q. 1.

Art. 2. q. Cris abunde salifacit pro cibus huius mundi pccatis, qd hoc ipso qd Cris merito dimittat nobis curam et poena aeterna, dimittunt et si poena aet.

R. D. an abunde salifacit quoad sufficientiam, id e procuravit pro huius salifacoe, an quoad efficientiam seu applicacionem illig pro huius in singulos huius N. an dicit.

Crus qm comparavit suis meritis sufficienter pro huius salifacoe, illud an expressa non applicat singulis inquit, aut e simile ad locanda qd poenas aeternae, nisi hoc sibi id applicat p opera salifactoria, qd qd reddat expu sui officio.

Just. 1. hoc Cris merito salifacit p huius et virtutem poenitiae, qd sola poenitiae p se delictum reatum poenae huius.

R. N. q. quia veritas e huius poenitiae huius ptem includunt salifacoe, p huius in dictis ob huius potestatem ex dicitur qd huius.

Just. 2. sola poenitiae ut dista a salifacoe delictum reatum culpa et poena aeterna, qd e reatum poenae huius.

R. D. an ut dista a salifacoe actuali Cris a salifacoe intentionali seu in voto N. an e qd Cris, ut qui obtinet remissionem culpa et poena aeterna dicit huius poenae e ad salifaciendum e huius ad salifaciendum in ordine ad reparationem divinae iustitiae.

Just. 3. facilior e remissio poenae huius qm aeterna, qd si p solam poenitiam ut huius dista a salifacoe actuali remittat poena aeterna, e sola poenitiae sine salifacoe intentionali remittet poenae huius.

R. N. q. siam disparitas qd poenitiae iuxta proportionem divinae iustitiae ordinem remittit poenam aeternam propter sui incompossibilitatem cum poena aeterna qd hoc ipso e qd poenitiae remittat reatum culpa, et faciat se inimico amicum ad locum regni caelorum, natus est admittere reatum damnationis aeternae, dicit an repugnantior negs ex noa sua, negs ex divina ordinace huius cum poena huius.

Just. 4. si negs poenitiae solum cadit poena huius, qd e huius poenam huius.

salificari pot. ino pnt. atq. salificatione infortunat occidere realium personarum
 l'pialium inala illud Jobi 6. q. 2. uliam aperdero pta mea qly izam morui
 Et Calamitas qm pator in flatera, quasi avera maris hoc gravio apposet;
 sicut fori & Eulia relaxat pondy l'pialia, ex salificatione p'cauti quiq. indigebat.
 Jof. i. 1. Cetero prioris p'cauti Epist. Ca. 1. viz. Juit: n' corruptibilis auro t'
 argente redempti. Epist. sed p'cauti squire quasi agri imauitoli. Cui. qo nra l'poe
 mogina et alia opera nil pnt ad redemptionem personarum l'pialium.

R. N. qd. nam aplg mulatong h'caquit de redemptione personarum l'pialium, sed de
 graa qua infidelis a sua infidelitate p' sola C'ri merita sine auxilione p' personam
 efficaciter vocali. Ad opam s'cici et quersiois loqge inleget hui. si h'caz m
 innocaliy eum qui sine auxilione p' personam iudical s'm uniceuigq. opq. in timore
 quersiois l'p'p' inuolaliy l'p'p' s'cici, facient qd n' corruptibilis auro t' argente redempti
 Epist. de Sara v'p'p' s'cici paleone Tradidit, sed p'cauti squire C'ri.
 per ipsum epist. p'cauti. itaq. Aplg loquit hui de sola redemptione a culpa
 et morte eterna, ad qm redemptionem nra opera n' gerunt. s'cici de q'p'p'p'o
 qd an ibidem aequal cooperacione et officium n'orum operum ad salubem, audent
 l'nsinual, dunt ad Deum nos iudicare s'm uniceuigq. Epist.

Epist. ino. si per opera nra possumus salificare s'cici pro peccatis l'pialibz, nos
 p'p'p' s'cici ex p'cauti s'cici redemptione nri absurdum et falsum q'p'p' qd co.

R. J. in Epist. ex p'cauti s'cici redemptione nri eo sensu, qd Deo ob merita C'ri nos
 adiuvante cooperemur ad nram salubem. C'm. in eo sensu quo C'ri d'ca et e' redemptor
 nri. n' et p'cauti d'ca n' h'ca q'p'p'p'o. C'ri d'ca redemptor nri q'p'p' ex suis p'cauti
 p'cauti realium abundantissimum quo p'cauti salificat d'ca iusticia p'cauti
 m'cauti p'cauti lam quoad culpam qm p'cauti d'ca, ipse e' p'cauti p'cauti p'cauti
 et Joan. 1. et hoc sensu nraquam p'cauti d'ca redemptione nri, p'cauti h'ca ubiq.
 d'ca d'ca q'p'p' ul. ad. s'cici. Et. qd in Joann. operant' in nobis C'ri coop
 eramur ad salubem nram et iustificationem. Cooperemur am ad nram salubem
 am iustificationem qm ope d'ca grae nos congru' disponendo p'cauti ad
 iustificationem; post iustificationem am p'cauti bona opera qly Deo adiuvante e' condigne m'cauti
 p'cauti applicacione meritorum C'ri lam in ordine ad salificacionem pro peccatis
 l'pialibz, qm merendum augmenalum grae et gloria.

Epist. ino. remissio peccatorum sacrificio in scriptu d'ca q'p'p' fieri qd n' h'ca p'cauti
 opera nra salificacione.

R. J. any d'ca remitti q'p'p' quoad culpam et poenam eternam. C'm. quoad poenam.

cordia e' nil amplius timori, solent, la ridu: respondet. Tandem merito veniam
 misericordiam postulare q' n'c ablatum e' p'ntm, sed p'p'riis n'lor n'orum e'
 reversus, vultq' sanatum, r'ndum an aboleto d'ic'ria q' id e' ac si d'ic'it
 d'antem merito rogare misericordiam, q' d'xi p'm d'elictum e' quoad culpam n'
 in quoad poenam h'p'ter alq' ita non n'esse abrogat' s' f'ctor q' ext'p'e s'it
 ul' rem'io p'to quoad culpam et poenam alteram sollicit' s'ing de poena h'p'ti
 quare cum ait ubi misericordia, ibi poena long' n' e', loquit' de ea h' misericordia
 q' q' x'o integra p'nt' indulgentia, qualis n' s' d'at' in p'to poen'ie.

Just. 4. auctor de vera et falsa poen'ia c. 9. ait: imp'it'it' e' ab eo qui i'p'sy
 dimidialam expulere veniam, q' eo i'p'so q' in p'to poen'ie d'ei venia, d' r'
 integra quoad o'm poen' e' h'p'te.

R. J. a'z' ex p'fectore dimidialam veniam quoad culpam c. 2. q' quoad poenam
 p'ntem h' a'z' et p'nt. Verba citata auctor' videt' p'gnare q'p'a e'z, qui
 d'icant' olim, p'ta quoad culpam dimissa r'one, si poen'it' p'ntal p'nt' r'one
 e' q'p'a e'z q'q'q'um m'nt' r'one d'icant' d'cum n' v'it' r'one p'ta quoad
 culpam, sed h' h'p'te q' p'p'ri' e' dimidial' r'one. in p'tia a'z'
 d'ic'it' d'eg' v'it' r'one p'ta, sed h' i'p'sy de c'is' p'ta p'ntem p'tem
 d'ic'it' ab illa q' p'nt' ab' r'one p'ti d'ebet'. hoc a'z' n'nt' d'ed'it
 aut' misericordiam aut' i'p'sit'iam d'ei, sed p'tis maxime d'ed'it h'nt' i'p'm
 auctor' c. 13. d'xi q' r'one p'tor mortem e' d'at' ab' r'one n' h' r'one q' e' d'at'
 ab' o'm poenam.

Just. 4. poen'it' in p'to poen'ie au'p'it' integra veniam quoad culpam q'
 e' quoad o'm poenam
 C'bi q'nta q'nt' au'p'it' veniam quoad culpam, s'it amicus et filius d'ei d'ic'it'
 sed r'one p'ta e' incompatibil' cum tali amicitia cum p'cedat ex a'nt'e
 v'ndicta d' d'ei.

R. J. b'at' m' r'one p'ta ab' r'one c. 2. q' h'nt' h' m' et filii d'ei d'ic'it'
 h' q' r'one p'ta p'tis r'one culpa n' p'cedit ex odio et v'ndicta q'nt'
 poen'it'entem, sed p'tis ex affectu i'p'sit'ie, et r'one p'ta r'one r'one
 nam ut i'nt' J. Gregor. c. 9. m'at. c. 2. q' ab' d'ic'it' h'nt' i'p'sit'iam
 man'ly p'tis afflictione h'nt' ab' r'one, q'nt' in p'tis h'nt' i'p'sit'
 e' v'ndicta, q'nt' e' anal, castigat'.

J. J. r'one n'nt' n'nt' p'tis h'nt' q'nt' i'nt' p'tis p'tis p'tis p'tis
 n'nt' p'tis, q'nt' p'tis q'nt' ut' ab' r'one p'tis h'nt' sine i'nt' p'tis
 ad d'ic'it' h'nt' q'nt' sine tali sollicit'ione ab' r'one.

Seinde iustitia vindictiva activa respicit in superiore personam infligentem
in eo vō n̄ nisi passivē prout inclinat reum vel personam delicti. Libens subeat
in fligri q̄o redemptio iustitiae vindictiva hinc salisfacit qui passivē ē libens
subire poenas purgatorii. Sed nec tenemur prout Chari hinc propria q̄a non
sub p̄to hinc hinc penitentiā n̄ perfectionem beatitudinis q̄o nobis hinc auctoritatem.
Sed nec tenemur prout p̄to hinc q̄a prout p̄to hinc n̄ obligat nisi ad penitentiam
reconciliationem Dei quod solum p̄to hinc et auctoritatem damnationem obnoxia vel facile p̄to
et hinc ē q̄o hinc superioris necessitas p̄to hinc. Sed an reconciliatio n̄ impeditur
quod extra hinc differat salisfacere usq̄ ad salisfacere in purgatorio.

Obiicitur. tenemur sub gravi p̄to p̄to hinc et hinc anle feram. Ita
doleret de p̄to hinc, et amovet reatum culpa q̄o ē p̄to hinc.

Ad. Nō. disparitas ē q̄a reatū culpa p̄to hinc separata a Deo vel fieri nō ullino,
et damnationem irreparabilem q̄o n̄ hinc in reatu p̄to hinc.

Obiicitur. ex p̄to hinc propria tenemur a nobis amovet mala q̄o hinc
q̄o ē p̄to hinc purgatorii.

Ad. Si aut mala q̄ nos afflicunt irrogat Deo, et inferunt damnationem irreparabilem
tunc mala quocumq̄ n̄ aut et q̄to hinc. p̄to hinc purgatorii n̄ hinc irrogat
Dei nec ē damnationem irreparabilem.

Obiicitur. prout iustitiae n̄ hinc qui completur ē p̄to hinc et completur p̄to hinc.
Sed q̄o in pleriq̄ p̄to hinc ē q̄to hinc penitentia voluntaria, q̄o ē hinc et hinc p̄to hinc.
Sub p̄to hinc ē q̄to hinc p̄to hinc nisi hinc in hac vita salisfaciat q̄o.

Ad. Si n̄ nisi unq̄ p̄to hinc salisfacere p̄to hinc et hinc p̄to hinc. n̄ et q̄to hinc sub
eadem d̄to hinc. Ad. Sed auctoritas salisfacere solis ad in purgatorio, tunc
ea sola ē pro q̄to hinc salisfacere p̄to hinc maxima q̄a da cum q̄to hinc n̄ hinc nisi
unicam personam q̄ di penitentiā p̄to hinc q̄ n̄ ē ubi q̄to hinc p̄to hinc si persona d̄to hinc
auctoritas q̄to hinc reatum d̄to hinc. et hinc

Inferunt. Casus hinc n̄ solum n̄ penitentiā moraliter si differat extra hinc
salisfacere usq̄ ad purgatorium sed ē q̄to hinc in laudabiliter fieri p̄to hinc vel si
via sua bona operantur salisfacere et hinc offerat pro obliq̄ in purgatorio
p̄to hinc pro hinc p̄to hinc hinc aliquid salisfacere.

Ad. hinc 3 hinc.
Quales sint Conditiones et quinam effectus salisfactionis.

salificasse, et si forte oportunitatem alia opera suscipiendi. Et si similes, si
 lineas, penitentiam que alia in observandis preceptis, regulari aut vobis, si
 negligens e multo magis impleturum e alia opera supererogatoria, sicut magis
 ore districtio prudentis e preparari, ut imponendo opus aliunde iam debitum
 potius penitentibus, quod factum e, quod non est illam obligatibus, et orando respo-
 nalis periculo interitus. contra hoc caput si ordinariis non debent imponi opera aliunde
 iam debita dum vel preparari pro suo officio, sicut restitua vindictivam, boni
 vel plures magis e potius quam rationibus. ex quo.

Indiget. quod si preparari indebita imponitur ieiunium, aut lionem nisi
 recitacionem regari, si consensu sit imponere ieiunium, alia indebita nisi
 ex eis verbis aliud colligat. ratio e, quod preparari si iudicandus e voluisse
 facere quod pro suo officio ordinariis passim debet, nisi preparari magis intentione aliunde
 quod, sed ordinariis debent imponere opera aliunde indebita, si non. sed si
 ex verbis eis colligat aliud vel si dicit abstinere die sabbatis ad salificandum
 pro totis annis die festo duo sabbata intendit voluisse imponere abstinentiam
 alia debita, et unum sabbatum sabbatum supererogatorium.

Indiget. et quod si preparari imponat opus iam aliunde debitum, penitentibus bonis
 illud subire ex intentione specialiter habet opus salificandi. ratio e, quod post
 aliunde iam debitum, si salificandi, tamen ex bonitate illa falli quod si per intentionem
 specialiter qua referuntur ad salificandum vel debitum e obvia, tamen nisi ad sit
 salis intentione, non salificandi per opus aliunde debitum, quod deficiente tali intentione
 specialiter, opus illud caret bonitate illa falli salificatoria.

Proposicio 2da. ad salificandum dignum ex parte salificandi et proter statum
 quod requiritur statum quod sanctificationis.

Quod in parte de statu videtur e ratio salificandi quod e merito. Sed ad meritum requiritur
 statum salubritatis quod e.
 Deinde ex verbis Christi Joan. 9. v. 11. venit non quo nemo potest operari, sed ad origines
 hanc in psalm. 50. Dignus saluator hoc dicit de illo dicit quod erit post hoc factum
 dicit quo unusquisque pro malis suis recipiet penam quod e. bene ad post hanc statum
 si salificandi quod voluit portarum bonas, quod deinde statum sic non quod pulchrum
 voluntatem aut statum in parte salificationis, sicut in hac vita quod pulchrum illud aut statum
 alios ad post intentionem et frequentissimum ad clarum quod elisionem boni hanc
 promotionis penam salificandi.

Sed ubi pariter non sine Charitate habituali seu gratia purificante quoniam de digno
 pro parte in ordine ad vitam eternam sed hoc ad saltem si qui extra se ipsum gratia
 sed de igne salificationis quod quod in superioribus locis certa ex de. de qua in via illud
 ubi sub civitate 13. v. 3. si dicitur in isto pauperum est facultas nec in Charitate
 de habere nil mihi prodest, ubi loquitur de Charitate de qua ad Rom. 9. v. 5. ait, cha-
 rita dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum s. qui dabit nobis. in omni parte ista
 salificatione de digno est condigne removere impedimenta quae nos retardant a speculatione
 scilicet ultimi quod si quis in statu peccati mortali vel de igne salificatione proponit scilicet
 saltem est de extra saltem quod nil potest probare de condigno in ordine ad vitam eternam.

Deo sed. scilicet. 14. c. 8. dicitur quod est nra salificatio sed per Christum in quo vivimus in quo me-
 remur, in quo salificationis faciemus dignos fructus virtutis, sed sic insinuat quod ad
 dignam salificationem raro incipit vel vivamus et salificationem in Christo quod est ut vivamus
 in gratia in cordibus, in virtute in Christo quod nil aliud est, in virtute et salificatione in statu gratiae quod

scilicet. salificatio digna dicitur sicut veram rationem ponit, cum sit pars illius, sed qui existit
 in parte mortali et in tali statu sine dolore salificatur, si ponit salificationem quae habet
 radem virtutis quod est. Per se vel nra salificatio sed digna necesse est vel fundari in
 amicitia cum deo, sed salificatio hoc in parte mortali in seipsum, fundari in amicitia
 cum deo quod est in parte.

Sed in salificatio nra si est ex rigore iustitiae, quod vel sit digna vel fundari in omnia
 cum deo, et ex illa a deo acceptari opera cum hoc deo inimica a deo acceptari, non
 bona in priorum quae probat aliter scilicet. 14.

Sed in salificatio civili vel qui solus debitor si requirit vel sit amicus quod
 creatori, sed iustus vel solus pauperem debitor, quod est in salificatione digna quod deo
 si requirit sola gratia seu amicitia.

A. N. quod. separata est quae salificatio civilis sicut ordinaria sed iuxta de hinc rigore
 roga iustitia iudicis exteriori deus eam acceptari, salificationem quae sit deo pro bona
 iusti cum si sit ex rigore iustitiae, indiget a deo gratia acceptari in ordine ad
 salificationem cum eam inveniunt alii sicut rigore potest vel deo acceptari supponit
 saltem amicitia in seipsum et deum.

In salificatione quae est reddere deo aequali pro bona sicut, sed sine gratia salifi-
 catione deo est aequali quod.

Sed si est reddere deo aequali quod acceptat in ordine ad delictorum poena. Et est reddere
 deo aequali in seipsum a tali. Sed acceptat si in seipsum, ista est si. et a nra
 opera inveniunt sicut deo deus reddens pro alio reddere aequali deo pro
 bona sicut, in se. Sed illud in hunc finem acceptat vel dicitur pro ratione sicut,

Art. 5. Cuius defectu in omni qdq; potestas in ordine ad impediendam poena lapsa, quae moraliter impossibilis est implere in statu gratiae quae iudiciali satisfactione proprie dicitur pro poena lapsa et in statu peccati factam augere a Deo. atq; videri debent quae dicitur factis de his pro gravibus peccatis imponunt ieiunia et ieiunia per certos dies totius anni et plarium mangium, etiam moraliter impossibilis est potestas qui ex diuturna consuetudine placandi mandis pravis inclinatio deordinata est tandem perseverans sine gravi peccato, potestas in statu gratiae implere totam illam potestatem.

Art. 6. potestas antecedens N. qd. dicitur in peccato qdq; talis potestas imponant, minime potestatem interduci ut peragat in statu peccati mortali, et procedat iuxta confessionem penitentis qui potestatem restituit stare peccata gravia, adeo implere iurisdictionem in statu gratiae. Si penitentis potestatem esse relaxaturam, antequam eadem potestatem impleret in iurisdictione etiam si solent in poenam potestatem amittere, sed maxime est adhibendum correctionem, ut si relaxat eadem revertatur ad executionem pro recuperando statu gratiae in quo potestatem suam exercet.

Art. 7. qui in statu peccati adimplet potestatem a sacerdote imperatam satisfacere et pro peccato satisfacere, quod est satisfacere pro poena poenae Deo.

Art. 8. potestas antecedens N. qd. supposita est veritate artus disparatam, sed quae plura requiritur nullo adun aliquam videri, propterea aliquid in ordine ad illam obsequium, quod vel potestatem satisfaciendam praescripto suo se plura requiritur vel potestatem a superiore tractatum, quod ieiunium audientiam facere, mercedem augmentum gloria, quod vel satisfaciendum in potestatem superioris. dicitur in hoc casu quod plerumque negat ab his qui volunt potestatem in statu peccati adimpletam deinde repeti, ad quod satisfactio imponat adimplendum vel potestatem satisfaciendam Deo.

Art. 9. potestas in potestatem mortali adimpleta non est adimpleta, quod est deo acceptabilis ad satisfaciendum.

Art. 10. In generalibus N. qd. talis adimpleta est in se forte malum non solum, non est in se malum de quo meritoque aut satisfactorie in ordine ad illam obsequium. unde artus plures negant, qui volunt potestatem solum, cum sit pars facti, et potestatem, si in statu de gratia adimpleta de vi minus solum videri, cum sit in parte integrali, quod non est in se videri originem statum gratiae vel potestatem factam solum, cum sit pars facti mortali videri potestatem sine novo peccato in statu peccati mortali.

In fine potestatem in statu mortali adimpletam non solum non potestatem esse de quo potestatem, sed nec reviviscere iurisdictione statum gratiae, quod omnia sunt ad aliquid originem in statu gratiae potestatem, reviviscere non potest si non fuerit reviviscere, sed satisfactio, cum nihil potestatem in statu gratiae.

Et opus mortuum si ponat in actu p[er] se
Proposito 3° - ad opus saluberrimum recipere p[ro]ximis et in actu r[ati]o n[on]a
e[st] acceptio p[er] se, qua opus p[er] se quale p[ro]na h[ab]et a Deo saluberrima acceptio in
ordine ad salutem illius. Et p[ro]p[ri]a h[ab]et q[uod] dicitur.

Ad 1° Concl. dicitur. Item. Et. ex parte dicitur saluberrima et in actu n[on]a, ut dicitur
per Christum, in quo vivimus, cuius cooperatio, et in quo saluberrima, saluberrima, h[ab]et q[uod] dicitur
p[ro]p[ri]a, qui in illo v[er]o h[ab]et, ab illo offeruntur p[ro]p[ri]a, et p[er] illum acceptio a Deo
et c. Item dicitur maximum dicitur largitatis et amoris erga nos, ut dicitur, et q[uod]
animo Deum saluberrima p[er] Christum saluberrima p[ro]p[ri]a q[uod] dicitur, et in
actu q[uod] dicitur, saluberrima h[ab]et se ad actu n[on]a h[ab]et q[uod] dicitur, quod dicitur ad salutem
p[ro]p[ri]a purgationis et h[ab]et recipit in actu d[omi]ni, saluberrima saluberrima h[ab]et, de p[ro]p[ri]a
a Deo p[er] se acceptio.

Ad 2° si opera n[on]a h[ab]et saluberrima p[er] se, q[uod] dicitur, et in actu d[omi]ni dicitur
a Deo p[er] se acceptio q[uod] dicitur, et p[ro]p[ri]a h[ab]et q[uod] dicitur, et in iustitia n[on]a p[ro]p[ri]a
vare saluberrima p[ro]p[ri]a, q[uod] dicitur, et in actu d[omi]ni dicitur.

Ad 3° si opera n[on]a h[ab]et saluberrima p[er] se, q[uod] dicitur, et in actu d[omi]ni dicitur
fauere iustitiam, et p[ro]p[ri]a h[ab]et q[uod] dicitur, et in iustitia n[on]a p[ro]p[ri]a
q[uod] dicitur, et in eterna gratuita mutavit in iustitia. Et dicitur p[ro]p[ri]a h[ab]et q[uod] dicitur, et in iustitia
n[on]a p[ro]p[ri]a h[ab]et q[uod] dicitur, et in eterna gratuita mutavit in iustitia.

Ad 4° si opera n[on]a h[ab]et saluberrima p[er] se, q[uod] dicitur, et in actu d[omi]ni dicitur
vare iustitiam, et p[ro]p[ri]a h[ab]et q[uod] dicitur, et in iustitia n[on]a p[ro]p[ri]a
q[uod] dicitur, et in eterna gratuita mutavit in iustitia. Et dicitur p[ro]p[ri]a h[ab]et q[uod] dicitur, et in iustitia
n[on]a p[ro]p[ri]a h[ab]et q[uod] dicitur, et in eterna gratuita mutavit in iustitia.

Ad 5° si opera n[on]a h[ab]et saluberrima p[er] se, q[uod] dicitur, et in actu d[omi]ni dicitur
vare iustitiam, et p[ro]p[ri]a h[ab]et q[uod] dicitur, et in iustitia n[on]a p[ro]p[ri]a
q[uod] dicitur, et in eterna gratuita mutavit in iustitia. Et dicitur p[ro]p[ri]a h[ab]et q[uod] dicitur, et in iustitia
n[on]a p[ro]p[ri]a h[ab]et q[uod] dicitur, et in eterna gratuita mutavit in iustitia.

Ad 6° si opera n[on]a h[ab]et saluberrima p[er] se, q[uod] dicitur, et in actu d[omi]ni dicitur
vare iustitiam, et p[ro]p[ri]a h[ab]et q[uod] dicitur, et in iustitia n[on]a p[ro]p[ri]a
q[uod] dicitur, et in eterna gratuita mutavit in iustitia. Et dicitur p[ro]p[ri]a h[ab]et q[uod] dicitur, et in iustitia
n[on]a p[ro]p[ri]a h[ab]et q[uod] dicitur, et in eterna gratuita mutavit in iustitia.

Ad 7° si opera n[on]a h[ab]et saluberrima p[er] se, q[uod] dicitur, et in actu d[omi]ni dicitur
vare iustitiam, et p[ro]p[ri]a h[ab]et q[uod] dicitur, et in iustitia n[on]a p[ro]p[ri]a
q[uod] dicitur, et in eterna gratuita mutavit in iustitia. Et dicitur p[ro]p[ri]a h[ab]et q[uod] dicitur, et in iustitia
n[on]a p[ro]p[ri]a h[ab]et q[uod] dicitur, et in eterna gratuita mutavit in iustitia.

ultra augmētū, sicut neq[ue] salis factiō nra est; in se pōitū equāle pōitū purga-
tōis, n[on] in actu dōi talit[er], nisi a d[omi]ni augmētō, ita illum ferim.

Inst. i[n]o p[er] se solo opere de se q[ui]s q[ui]s al habentē equalit[er] eum pōitū purga-
tōis d[omi]ni n[on] p[ot]t amplig iuste exigere, q[uo]d tale op[er]a independēt[er] a d[omi]ni augmētō
e in actu dōi satisfactoriū ē.

Qu[od] aut[em] creditur n[on] p[ot]t amplig iuste exigere q[uo]d p[er] se est totum q[uo]d debet[ur] d[omi]ni
ē nulla r[ati]one, in equalit[er]a, t[ame]n p[er] se solo opere de se q[ui]s q[ui]s, al moralit[er]
equāle pōitū purgatiōis pōitū totum q[uo]d debet[ur] d[omi]ni q[uo]d a

P. J. n[on] d[omi]ni. q[uo]d p[er] se est totum ex bonis n[on] alio titulo credenti debili, al
eo modo quo debet[ur] d[omi]ni. q[uo]d p[er] se est totum t[ame]n ex bonis alio titulo et
credenti debili, nec eo modo quo debet[ur] d[omi]ni. al p[er] se istam d[omi]ni q[ui]s.

ul satisfactō in actu dōi independēt[er] a d[omi]ni augmētō est delictiva p[er] se nra
ul d[omi]ni n[on] p[ot]t amplig iuste exigere, debet[ur] fieri p[er] eandem d[omi]ni d[omi]ni q[ui]s
p[er] se iudex d[omi]ni, al ex bonis nullo alio titulo exigibilit[er].

Inst. i[n]o om[n]i mala independēt[er] ab a[ct]u d[omi]ni decreto n[on] p[ot]t r[ati]onem in actu dōi, q[uo]d
a[ct]u d[omi]ni in actu dōi meriti remissionem p[er] se independēt[er] a d[omi]ni augmētō.
P. p[er] se aut[em] h[ic] q[ui]s. d[omi]ni d[omi]ni ē q[uo]d ul op[er]a bonum independēt[er] a d[omi]ni

aut[em] h[ic] s[ed] in actu dōi satisfactoriū, t[ame]n ē illud i[st]ud q[uo]d d[omi]ni p[er] modum
p[er] se d[omi]ni, tale aut[em] op[er]a n[on] p[ot]t se solo subire r[ati]onem, adeoq[ue] nec satisfactoriū
p[er] alio op[er]a nisi illud d[omi]ni augmētō, in tali aut[em] actib[us] h[ic] n[on] dependēt[er] ab
augmētō iudicis, q[uo]d op[er]a talia se ip[s]o cū al r[ati]onem p[er] se, a nullo q[ui]s a p[er] se
causabil[er].

Inst. 3. h[ic] d[omi]ni. al p[er] se scripsit. ubiq[ue] docent nos p[ot]t r[ati]onem p[er] se, q[uo]d
p[er] se satisfactoriū independēt[er] a d[omi]ni augmētō, sicut debitor t[ame]n iudicis
p[er] se solutiōnem.

P. J. aut[em] nos p[ot]t r[ati]onem p[er] se dependēt[er] a d[omi]ni augmētō t[ame]n independēt[er]
ab ea h[ic] aut[em] d[omi]ni. h[ic] d[omi]ni. ubiq[ue] supponunt q[uo]d nisi d[omi]ni augmētō nra
op[er]a, ea de se n[on] s[un]t satisfactoria in actu dōi cum r[ati]onem n[on] solvant q[uo]d d[omi]ni
op[er]a d[omi]ni d[omi]ni. ex h[ic] inferat[ur] imo.

In p[er] se imo q[uo]d p[er] se satisfactoria in fallibili iudicis q[uo]d quomur remissionem
al talis ē p[er] se p[er] se q[uo]d d[omi]ni d[omi]ni ordinariē in altera v[er]ba. r[ati]o ē q[uo]d ul h[ic]

ding ex p[er] se scripsit: h[ic] al consiliis maximi d[omi]ni: h[ic] it[er]um. C. 9. al. 9. d[omi]ni augmētō.
al eiusmodi op[er]a satisfactoria in ordine ad deletionem p[er] se illig, d[omi]ni, ul quāt[um]

docent h[ic] ex op[er]a q[ui]s ad satisfactōem iudicis q[uo]d ē t[ame]n p[er] se, et t[ame]n p[er] se
am q[ui]s ad satisfactōem ex p[er] se d[omi]ni. d[omi]ni h[ic] imo p[er] satisfactōem ex m[ulti] p[er] se t[ame]n.

de bello de facto potest. qd si am potestatem & nimirum se difficilius ostenderet
 in acceptis potest. modis & difficulte in iudicij processu sua se iudiciorum
 dimittere qm inefficaciter absoluerit, melius e in qd. casu in celebri sua iustu-
 cione gl'iorum c. 9. ut in tali casu potestatem nate qd. absque sine absolute
 qm p absolute non deest sine suspitione abscedat. hinc conuicti in iudicij
 illa qm quidem post Castrum sufficere: nulli unquam neganda e absolute
 in eo solo qd nolit acceptare potestem:

Qu. 5. qd apud potestatem se sibi potestatem iniuriam videtur nimis rigida & suo
 statui inproportionata, necq; gravamine proposito, qd parig eam sibi mulere.
 Ant quibus casibus potestem sine pto antea recipiat absolute non ptilia hum-
 viter venia a tali confessorio transire ad alium et qd. qd. rursus dicit potestem
 ab eodem cum faciliore potestem accepit absolute non. rdo e, qd potestem pot
 se subicere cui vult confessorio, ex qd. qd. confitendi licentiam modis n
 permittat sine absolute non, dum n cogitat acceptare potestem; alio e iure-
 uerentiam in cogit. facto, proposita si tali potestem ex parte confessorii n excuset
 realit. qm deum debita, qd in cogit. disciplina si unquam qd. qd. pot.

Quor. q. an etia quo potestem iniuriam potest mulere in casu quo am potestem accepit
 apud et postea reperiret eam sibi nimis difficilem.

Questio videtur de potestem alioq; iniuriam, neq; absolute in populi, talis e multaq;
 obligaret potestem.

R. iure potestem nqm ad auctoritate propria operi propotem iniuriam subfistere
 equale e & melius imo nec mutare circumstantiam tali potestem, e qm qd. hinc.
 rdo e imo quia inferior n potest mutare propositum superioris in equale e & melius sic
 fidelis e salis facti propositio iurandi per ampliorum s. iudicia. rdo ruy neq;
 mutare sententiam iudicij. qd. ut salis facti per facti, ad elevata ad suum
 facti, sed procedere ab exprosa et actuali velle qd. qd. cuius solig e detinere
 opera salis facti. Inq; in ma obiecta n tan qd. qd. rei proposita
 bonita, qm subitili submissio, qd. qd. potestem mulere qd. propositum in melius,
 & in obiecta confessorio ac proinde rei salis facti.

Trig. qui vult potestem mutare in melius, e in equale qd. potestem potestem.
 R. N. qd. dignitas e qd. impotestem potestem e a velle superioris ad iudicij, qm potestem
 mutare n potest, solum vob n aliunde imponit. deinde in velle attendit potestem
 gradum illi cui vob, qudm ergo de qd. illig velle n qd. qd. profuturum e
 gradus illi fore qd. qd. in se melius, ac proinde vob in tale qd. qd. potestem
 n se in obiecta, ut superior suam velle declaravit.

condicione requirantur ex ste qd dicitur et solentur iurari indulgentis. De qd
ex proptio publice tractantur alios Libari. pluribz libris gobathis quinario
tractatum. Hilo in rubrica de 3. et 4. vi. ordine ad praxim regulis et line. saym.
l. s. de 4. et non sine sermone ab eboris in line dulaphio u riuerso pte rda
libuloy. et alii qd qd q de indulgentis sui prapropiada. ^{trax} pte uill ex ponal
propoflionez sequentis.

Pro poenitentia. Indulgentia quilibet a Catholice bene definitis relaxat
poena pteij pro poenitentialibus quoad culpam remittit debita scilicet relaxat
causa a prolato dulaphio extra pntem per a pntem se paxi dicit. colligit
ex eboris extravagante Clementis 6ti q incipit u rignens de poenitentiis et remiss.
Explicat. dicitur ino relaxat seu ab antequoribus et raxim q riuersi voluit.
De poenitentiis et remiss. simpliciter appellat remissio dubium an eum dicitur holi
remissio sit vera solutio pro ditionem pntem digni q poenitentiis absolutio
a poenitentiis de quo paulo infra.

De rdo poenitentis. hinc si qd qd in qd qd in indulgentiarum dicitur pteij
remissionem pntem vox pteij amper pro poena dicitur pntem ul pntem ino
tractat. C. 12. bonum e orare pro defunctis. ^{et} ubi dicitur solentur. item
si qd qd in sua indulgentiarum dicitur per ea relaxare culpam et poenitentiam
si va intelligendum quasi indulgentia medicinali remittit culpam qd dicitur in h
ere si p. aliter qd p absolutioem pntem. Sed qd p cuiusmodi indulgentiarum
consequenti concedat saulez absoluerit a qd qd pteij e poenitentiis regularis
ul pntem alioz explicat Gobath l. 2. n. 14.

De 3. poena debita pteij actualibus. nam prima inflicta est irregularis
origis, alioz poena pteij origis n remittitur p indulgentis. pro poena neqz
poena pntem pntem remittit pntem p indulgentis, sicut nec neqz delictum pntem
satisfactum ul dicitur e de poenitentiis quod dicitur ex speciali causa qd qd in h
anglicis, hinc e ex speciali graa dei ad rem impetitionem qd qd relaxat, n p pntem
satisfactionem condignam. neqz hinc p indulgentis remittitur illa hinc poena quod
dicitur p canonis poenitentiis statuit pntem impetitionem, ul pntem dicitur noni quidam
dogmatista, sed sit e poena illa quod poenitentiis ex dei dispositione in hinc dicitur
vta pntem licet dicitur, ul dicitur ex alia extravag. unigenitus, et amplius
pntem ex dicitur.

De poenitentia

De p[ro]p[ri]o facta a p[ro]p[ri]o talibus. q[ui]s vobis designat ad officium iudicandi
De qua infra propositione fit.

De i[st]o ex r[ati]o[n]abili ca[us]a non potest concedi indulgentia. Sed p[ro]p[ri]o iudicij
non solum d[is]p[os]itionem, t[er]m[in]o[m] iudicij ad indulgentiam fore r[ati]o[n]abili ca[us]a p[er]tinet
Indulg[ent]ia[m] p[ro]p[ri]o iudicij ad indulgentiam p[er]tinet. quoniam ad ca[us]a[m] s[er]v[ati]o[n]is
ab eo qui indulgentiam concessit, p[er]tinet p[ro]p[ri]o iudicij p[er]p[et]uarum, s[er]v[ati]o[n]is
operum iudiciorum ad iudicium, ut ut n[on]t morel, s[er]v[ati]o[n]is. h[ic] A. 12, nec e
iudiciorum e[st] lex de eiu[m]odi rebus iudicare, h[ic] ut docet s[er]v[ati]o[n]is de
indulgentiis d[is]p[os]it. ar. q. p[er]iculosa[m] quaeq[ue] indulgentia[m] q[ui]slibet
ca[us]a[m] concessit, p[er]tinet ad eum, cum talis indulgentia s[er]v[ati]o[n]is a r[ati]o[n]abili p[ro]p[ri]o
et s[er]v[ati]o[n]is, quae alij n[on] p[er]tinet, s[er]v[ati]o[n]is, et ad maxime iudicij a p[ro]p[ri]o
p[er]tinet concedi p[er]tinet.

De i[st]o per applicacionem Tesauri Ecc[lesi]e. pro quo h[ic] p[ro]ceduntur et soluta a p[ro]p[ri]o
unigeniti, q[ui] in Ecc[lesi]a s[er]v[ati]o[n]is Tesauri. Alij s[er]v[ati]o[n]is, qui confit in iudicij p[ro]p[ri]o
p[er]tinet ex satisfactio[n]e Chri[sti] i[n]finita; s[er]v[ati]o[n]is ex satisfactio[n]e superabundantibus s[er]v[ati]o[n]is,
e[st] q[ui]s certum e[st], multos longe plura p[er]p[et]uat e[st] in ob p[er]tinet q[ui]s p[er]tinet p[ro]p[ri]o
meriti, ut de Beata Virg. negare n[on] pot[est], de J. Joanne Baptista et Marci
alijs p[er]tinet culibet facile p[er]tinet; eiu[m]odi a[m] p[er]tinet i[n] r[ati]o[n]ali n[on] modo
v[er]o meritoria eius p[er]tinet d[is]p[os]itio p[er]tinet i[n] d[is]p[os]itio, s[er]v[ati]o[n]is et satisfactio[n]e
q[ui]s iudicij n[on] fuerit n[on]cia a Deo laudata e[st], et s[er]v[ati]o[n]is in memoria d[is]p[os]itio,
cu[m] nobis qui in Ecc[lesi]a militante cum T[er]t[er]io unum sub Chri[sto] capite q[ui]s q[ui]s
huius applicata maxime n[on]cia e[st] p[er]tinet p[ro]p[ri]o n[on]cia q[ui]s in simbolo. s[er]v[ati]o[n]is
p[ro]fitemur. p[ro]t[er]ea Ecc[lesi]a s[er]v[ati]o[n]is satisfactio[n]e s[er]v[ati]o[n]is q[ui]s q[ui]s cum satisfactio[n]e Chri[sti],
n[on] q[ui]s ex[er]cit i[n]finita Chri[sti] satisfactio[n]e s[er]v[ati]o[n]is decet ad delenda[m] e[st] p[er]tinet
n[on]cia si nobis sufficienter applicari, s[er]v[ati]o[n]is h[ic] n[on] ut venerat in s[er]v[ati]o[n]is v[er]o
meritorum Chri[sti], et per applicat[ur] nobis satisfactio[n]e s[er]v[ati]o[n]is s[er]v[ati]o[n]is s[er]v[ati]o[n]is
conmemorandi n[on]cia satisfactio[n]e faciat applicacionem satisfactio[n]e Chri[sti] huius
iudicij Tesauri applicat[ur] ut h[ic] in citata s[er]v[ati]o[n]is unigeniti et s[er]v[ati]o[n]is p[ro]p[ri]o
sequente congregata e[st] a Chri[sto] v[er]o suo in terris v[er]o; quae s[er]v[ati]o[n]is
p[ro]p[ri]o et alijs Ecc[lesi]a p[ro]p[ri]o ad hoc facultatem habere concedat indulgentia[m]
concedatur nobis para coram Deo debita per applicacionem eius mor[is] satisfactio[n]e
s[er]v[ati]o[n]is Chri[sti] et s[er]v[ati]o[n]is. ex quo

Indulgentia[m] resp[ect]u s[er]v[ati]o[n]is fieri p[er] modum eiusdem applicacionis
si in annexam habeat solucionem ex Tesauri Ecc[lesi]e, n[on] e[st] ex d[is]p[os]itio q[ui]s indulgentia

pari 10 ma.

Exemptio, qua liberatur a poena, quae dicitur in iustitia dare delinquenti, acceperit
 respectu poenae, sed per modum absolutiois, cum in hoc respectu fiat populi
 licet salutarium Christi, sed aliqua solutio dicitur in iustitia, in indulgentiam
 respectu delinquentium, in quo ubi potest extra statum via postulat iustitia nationi
 et reverentiam iurisdictionem ligandi et absolvendi, sed per modum solutiois
 seu suffragii, sicut si per gratiam captivum a Turco delinquentem
 liberantem pecuniam solvat, si liberatum ex data sibi iurisdictione quae
 in solo suo regno habet absolvendum, sed per viam solutiois, haec est
 differentia differentia in indulgentiam proprie dicitur a suffragio, in
 omni parte, sed suffragium non potest modum absolutiois, non potest iurisdictionem,
 neque ratio a superiore iustitiae cum applicatio thesauri iustitiae, sed sicut per modum
 simplicis solutiois, qua hoc caloribus aliquo salutarium deo offert, et hoc
 speciali intentione alteri applicat, ut illi, ut ad exemptionem poenae suffragium
 est huiusmodi aliud quod alterum suorum fuerit salutarium, et suffragium aliud
 quod applicatio operis salutarium facta alteri in ordine ad redimendum illius poenam
 poenae huiusmodi, unde si de iustitia de indulgentiam defendit applicabilis, nil aliud
 agit, quod quod certo alicui pro operi aliquid detrahatur, utem thesauri iustitiae, quae
 dicitur per modum suffragii potest applicari debet in purgatorio, si de potestate
 concedendi indulgentiam, sed contra hereticos

Proposito vero est in iustitia Christi potestas concedendi indulgentiam.
 ubi dicitur in iustitia potestas concedendi indulgentiam, si sed in iustitia thesauri iustitiae
 salutarium Christi est spiritus, qui ab iustitia potest applicari extra statum fidelibus, a iustitia
 gratia liberis in relaxationem poenae huiusmodi, sed dicitur huiusmodi thesauri
 ab iustitia hoc modo applicabilis, quod in certa est et abusus hereticos huiusmodi
 mittit, nam per potestatem dandi indulgentiam nil aliud intelligitur, quod potestatem dandi
 saluti et applicandi fidelibus extra statum procedit salutarium. quod si dicitur in iustitia
 thesauri iustitiae et potestatem extra statum applicandi fidelibus, dicitur potestatem dandi indulgentiam
 magis, ubi in per partes, uno quod dicitur thesauri iustitiae in iustitia. ubi thesauri
 esse in iustitia iustitiae et in exhausta si dicitur salutarium Christi et spiritus iustitiae
 nec in Christo aut spiritus eius ratio aut utilitas, qua constituantur in iustitia bonum aliquid
 commune, sed superant dicitur salutarium Christi, et hoc quod simpliciter iustitiae, salutarium
 aut spiritus superant plurima, etiam superflua, nec spiritus ratio, quae plurima bonum
 bonum plurimum salutarium, potestatem, quod spiritus iustitiae ad delinquentem poenae sibi
 debita, qui tunc quidam in Christo, et maxima ratio, ut in plurimum salutarium, et haec

Exemptio
 respectu
 populi
 licet
 salutarium
 Christi
 sed
 aliqua
 solutio
 dicitur
 in
 iustitia
 in
 quo
 ubi
 potest
 extra
 statum
 via
 postulat
 iustitia
 nationi
 et
 reverentiam
 iurisdictionem
 ligandi
 et
 absolvendi
 sed
 per
 modum
 solutiois
 seu
 suffragii
 sicut
 si
 per
 gratiam
 captivum
 a
 Turco
 delinquentem
 liberantem
 pecuniam
 solvat
 si
 liberatum
 ex
 data
 sibi
 iurisdictione
 quae
 in
 solo
 suo
 regno
 habet
 absolvendum
 sed
 per
 viam
 solutiois
 haec
 est
 differentia
 differentia
 in
 indulgentiam
 proprie
 dicitur
 a
 suffragio
 in
 omni
 parte
 sed
 suffragium
 non
 potest
 modum
 absolutiois
 non
 potest
 iurisdictionem
 neque
 ratio
 a
 superiore
 iustitiae
 cum
 applicatio
 thesauri
 iustitiae
 sed
 sicut
 per
 modum
 simplicis
 solutiois
 qua
 hoc
 caloribus
 aliquo
 salutarium
 deo
 offert
 et
 hoc
 speciali
 intentione
 alteri
 applicat
 ut
 illi
 ut
 ad
 exemptionem
 poenae
 suffragium
 est
 huiusmodi
 aliud
 quod
 alterum
 suorum
 fuerit
 salutarium
 et
 suffragium
 aliud
 quod
 applicatio
 operis
 salutarium
 facta
 alteri
 in
 ordine
 ad
 redimendum
 illius
 poenam
 poenae
 huiusmodi
 unde
 si
 de
 iustitia
 de
 indulgentiam
 defendit
 applicabilis
 nil
 aliud
 agit
 quod
 quod
 certo
 alicui
 pro
 operi
 aliquid
 detrahatur
 utem
 thesauri
 iustitiae
 quae
 dicitur
 per
 modum
 suffragii
 potest
 applicari
 debet
 in
 purgatorio
 si
 de
 potestate
 concedendi
 indulgentiam
 sed
 contra
 hereticos

Proposito
 vero
 est
 in
 iustitia
 Christi
 potestas
 concedendi
 indulgentiam

ubi
 dicitur
 in
 iustitia
 potestas
 concedendi
 indulgentiam
 si
 sed
 in
 iustitia
 thesauri
 iustitiae
 salutarium
 Christi
 est
 spiritus
 qui
 ab
 iustitia
 potest
 applicari
 extra
 statum
 fidelibus
 a
 iustitia
 gratia
 liberis
 in
 relaxationem
 poenae
 huiusmodi
 sed
 dicitur
 huiusmodi
 thesauri
 ab
 iustitia
 hoc
 modo
 applicabilis
 quod
 in
 certa
 est
 et
 abusus
 hereticos
 huiusmodi
 mittit
 nam
 per
 potestatem
 dandi
 indulgentiam
 nil
 aliud
 intelligitur
 quod
 potestatem
 dandi
 saluti
 et
 applicandi
 fidelibus
 extra
 statum
 procedit
 salutarium
 quod
 si
 dicitur
 in
 iustitia
 thesauri
 iustitiae
 et
 potestatem
 extra
 statum
 applicandi
 fidelibus
 dicitur
 potestatem
 dandi
 indulgentiam
 magis
 ubi
 in
 per
 partes
 uno
 quod
 dicitur
 thesauri
 iustitiae
 in
 iustitia
 ubi
 thesauri
 esse
 in
 iustitia
 iustitiae
 et
 in
 exhausta
 si
 dicitur
 salutarium
 Christi
 et
 spiritus
 iustitiae
 nec
 in
 Christo
 aut
 spiritus
 eius
 ratio
 aut
 utilitas
 qua
 constituantur
 in
 iustitia
 bonum
 aliquid
 commune
 sed
 superant
 dicitur
 salutarium
 Christi
 et
 hoc
 quod
 simpliciter
 iustitiae
 salutarium
 aut
 spiritus
 superant
 plurima
 etiam
 superflua
 nec
 spiritus
 ratio
 quae
 plurima
 bonum
 bonum
 plurimum
 salutarium
 potestatem
 quod
 spiritus
 iustitiae
 ad
 delinquentem
 poenae
 sibi
 debita
 qui
 tunc
 quidam
 in
 Christo
 et
 maxima
 ratio
 ut
 in
 plurimum
 salutarium
 et
 haec

ex speciali intentione sine facto applicavit qd Magdaleno et Saloni in be-
gna poterit indulgentiam gaudere. 2do eadem applicari voluit Sylara fuita.
3to e p. dispensatione sine factis fieri potest ut ex dictis appat.

Insp. 5. sicut sine gravi iniuria indulgentia n. pot. recipi in merito sine
satisfactioe factum, qd.

R. G. an. in satisfactioe factum independit a merito Cui. Con. h. q. m. abso-
lute narius propter satisfactioe Cui. C. an. ex satisfactioe factum proculora
sua efficiam h. q. m. ex merito Cui. N. an. h. q. m. Cum satisfactioe
factum ex merito Cui. habeant efficiam delendi p. onos p. ctum. In m. q.
maneat in memoria et augetur. De q. m. satisfactioe Cui. sine sine
si Cui. iniuria conuocant ad satisfactionem Magdalen. eul. ad h. d. d. j.
parari potunt.

Insp. 6. Si satisfactioe factum p. d. g. uocare ad g. p. onam indulgentia ad
eadem e. g. uocare p. d. satisfactioe reproborum n. modo qd. in hoc v. l. a. i. s. t.
A. J. d. e. qd. in alloria s. d. demerit. aliquidum s. s. e. y. q. d.

Secula n. videri v. l. a. q. a. l. e. y. satisfactioe cum efficiam suam n. habeant in rep. l. i. y.
p. l. i. n. e. n. t. ad Magdalen. eul. a.

Insp. N. sequit. et sig. Obcom, non satisfactioe reprobi qd. e. in p. t. e. inferno
s. o. p. e. r. a. m. o. d. i. f. i. c. a. l. a. h. u. m. n. p. d. e. e. in Magdalen. eul. a. u. l. p. r. i. satisfactioe
i. n. f. o. r. u. m. in g. r. a. a. p. e. r. s. e. r. a. n. t. u. m.

Insp. 7. Tertull. l. de pudicit. c. 22. ait. Sufficial Martyri p. r. i. a
delicta purgare, inquit et superbia in alios flagitare, qd. pro magno
fuerit g. u. e. n. d. i. y. . . si. n. i. l. i. s. s. e. d. e. l. i. q. u. i. s. t. i. p. l. a. n. e. p. o. t. e. r. e. p. r. o. m. e. s. i. t. e. r. e.
p. t. o. r. e. s. q. u. o. m. o. d. o. o. l. e. u. m. f. a. u. l. a. h. o. s. u. f. f. i. c. i. a. e. s. t. i. b. i. e. t. i. b. i. p. o. t. e. r. i. t. e. s. t. q. d.

R. N. q. d. p. o. n. d. q. m. h. a. e. t. e. r. t. u. l. l. i. a. n. i. v. o. r. b. a. in s. e. n. o. s. e. n. s. u. d. e. p. o. n. i. d. e. i. y.
Martyribus qui n. p. l. y. p. r. o. s. t. i. t. u. r. u. n. t. q. m. p. r. o. s. a. t. i. s. f. a. c. t. i. o. e. s. u. o. r. u. m. d. e. l. i. c. t. o. r. u. m.
i. n. d. i. g. n. o. n. t. ; s. e. d. h. o. c. e. s. e. d. u. s. e. a. d. s. a. t. i. s. f. a. c. t. i. o. n. e. m. i. a. c. o. g. n. o. s. c. e. n. d. a. m. s. u. f. f. i. c. i. t. q. d.
Tertullianus h. u. m. l. i. b. r. u. m. s. r. i. p. s. i. t. p. o. s. s. i. t. n. s. o. l. u. m. i. n. u. i. d. e. r. a. t. in h. e. r. e. s. i. m.
Dionysii, qui r. e. q. u. i. t. s. e. m. u. n. i. p. r. o. s. t. i. t. u. m. p. e. t. i. t. o. r. u. m. q. m. eul. a. d. o. c. e. t. f. i. e. r. i. =

quare desolato ex iure quoniam Episcopi non potest concedere indulgentias nisi unquam
 in die dedicationis ecclesie, et aliter ex iusta causa. Vnde in auctoritate de dedicatione
 indulgentiarum 40 dicitur; quia Innocentius in Concilio Laterano. de locis et circumstantiis
 de presbiteris et ceteris. ubi exprimit facultatem hanc Episcoporum; unde si
 Episcopi ultra limites sue facultatis indulgentiam concedant, ea irrita et
 inane sunt, ut lib. 1. c. 1. de presbiteris et ceteris. et in eodem titulo secundum
 titulum in 6to. nec potest concedere nisi suis subditis vivis, ut lib. 1. c. 1. de
 de presbiteris et ceteris. hoc in potestatis, et dependet a summo Pontifice. et
 delegata dicitur. Sed ordinaria, quia ex iure ipsi annona est iurisdictioni
 ordinaria Episcoporum, ac proinde eam alii delegare potest. ex quo

Inferre potest propter Episcoporum ordinariam iurisdictionem proinde non potest
 concedere indulgentias nisi ad id specialiter expressam facultatem a
 summo Pontifice nominatim obtinuerit, ut lib. 1. c. 1. de presbiteris et ceteris
 prolatorum. Item si Abbatibus aliisque religionum superioribus admittant
 externas ad communionem honorum eorum, et huiusmodi et aggregationis, non
 possunt indulgentias, cum quia ad id iurisdictionem non habent, cum quia non
 solum directe et immediate, sed applicare bona specialia ordinis, hoc est
 antequam fuerit et dum sunt a religiosis valide applicari potest, ha-
 mentem superioris, deinde facta sunt nec specialiter a religiosis applicata,
 veniant in quoniam thesaurum ecclesie, quem nemo sine specialibus licentia
 summi Pontificis dispensare potest, adeoque per eum modi admissiones ad communionem
 honorum specialium, nil aliud fit, quam quod dicitur in quoniam admitti fieri.
 Item membra religionis pro quibus singuli religiosi ex speciali sua et
 libera intentione, et obedientia quotidie Deo supplicant, et solum
 de quibus impetrant multa bona.

Inferre potest. pro quod Concilio cum summo Pontifice aggregatum ex iusta causa
 concedere quilibet indulgentias potest, si aggregatum et generale supra se
 vacante, tamen non est, quia quod est summo Pontifici, si a potiori potest
 concilio, ut quod est. Sed de quibus supponit ex dictis, ubi de concilio
 Concilio et generale vacante sede congregatum ea in potestatis potest, quia

De ad Julia regimen naria ff. Jonec electio Bonifij, facta fili
concedere an indulgentias & e rariim ad regimen Julia in casu proplo
adeogale conidium n p q uedere alia indulgentia p r b e a q u a s t p u b l i e
Eius seorsim concedere potest.

Propositis etia indulgentia imo ex pte effu dividit in plenariam et
partialem in pte fusti cui alligari in personalem, realem, et localem. Etia
ex pte modi qua quodis in indulgentiam per modum absolutionis, et p modum
suffragii.

Explicari indulgentia plenaria qua aliq d localis & plenissima vocatur,
et ea p q n remittit sola poena pro pte quoad culpam remissis hie et in purga-
toris aliq n luenda. Partialis e q ptem hie illig poena relaxa h.
Dali e q d indulgentia etia pte pctorum, indulgentia unig & plarium
annorum, Carera, quadragena, quaratena, septena. Indulgentiam
etia pte pctorum aut aliud indit q n remissio poena etia pte pte debile.
per indulgentiam unig & plarium annorum in ille remissio poena q n q n pro
expianc coram Deo poenis per unum & plura annos ex hoc vta in la
Canon Julia p b i r e d e b u i s s e t, h i n e s i q d o q d e r i i n d u l g e n t i a p l u r i u m
millium annorum ut in indulgentia pctorum die solet, in ille remissio poena
ad q n coram Deo expianc p o n i t e n s p l u r i b u s a n n o r u m m i l i t b u s s i r i g o r e m
Canonum in p o r t a p e r s i s t e r e d e b u i s s e t. p e r i n d u l g e n t i a m C a r e r a

Globali hie num: 293. ex c. auzasali de auzasali, in ille remissio poena
inchoanda p ieiunium 40 dierum in pane et aqua, et p septem subsequentes
annos q n e r u a n d a i n a l i i s o p e r i b u s p o n t i a l i b u s p r o v a r i o l a t e c r i m i n u m .
q n i s L a y n: h i e c . 3 . n u m . 1 . o r g l o s a i n c i t a t u m c . a u z a s a l i i n t i t a l b n
remissio poena luenda in pane et aqua extra quatuordecim horum per
40 dies. Quadragena indulgentia e remissio illig solennis poena
qua cum certis carnis inchoabat in die cinerum et durabat usq ad cocan
p n e d e q u a m u l t a q u a l i a r: d f . s t o . c . q d i n c i p i t i n c a p . q u a d r a g e s i m a .

Indulgentia quaratena e remissio poena in fine mato veniendi
per 40 dies transigende. Indulgentia septena e remissio poena p annos
extra variatam delictorum in variis operibus ponalibus persolvenda, quare

Indulgentia localis ubi alicui loco sicut annexa est con obliuiscit qui
 locum illud deuote visitauerit in eo occurrerit id sicut curari potest qui
 pro populi multitudine ingredi nequid modo propter si Collocauimus
 visitationem dicitur sicut si generale proit occurrerit in ipsum. tunc non
 ad seculum commune exiema indulgentia in tantum ualens qm foras hanc dicitur
 circulo loco cui affixa fuit perit, nisi ibidem reedificet dicitur qm loco
 prouise, sed dicitur annexa, nisi am. sicut in eodem loco reedificet dicitur
 uideri manere indulgentia, qm eadem manet dicitur qua prae.
 Indulgentia per modum absolutionis est ea q datur per alicuius iurisdictionis
 solium in thesaurum dicitur. Sed e in personam cui datur, talis est indulgentia tunc.
 Indulgentia per modum suffragii est ea q datur per alicuius iurisdictionis in personam
 thesaurum huius, ut si. Non per aliquos indulgentias in eadem applicat per
 defunctis per modum pura solutionis, et in thesaurum et personam illam
 utiq; pro alia licet indulgentias; talis est indulgentia, quae sunt qm
 hoc concitat fidelibus sicut per modum suffragii applicat per defunctis
 his suppositis ad quosdam in loco propositam, an per indulgentias
 potest dicitur debent minus poenitentia scilicet plures sicut nequid in quos ualens
 ad natalis apud Cobalt de iubilao ann. d. xi. Genes de fide poenitentiae
 c. 7. q. 9. dicitur contra sicut cum s. thoma, bonaventura; Galuedas sicut
 et plerisque tum antiquioribus tum recentioribus affine apud Cobalt loco cit.
 quorum sententia uidentur conciliari potest quare sit.

Proposito ista ratio indulgentia potest sacerdos minime satisfactio qm est
 uindictiua, et uo qm medicinalis et natura est ad curandum in futurum
 potest inna pars poenitentiae dicitur per indulgentias remittit, qm obligatio
 imponendi satisfactio qm poenitentia est. anq; sicut ex dicitur qm uolens
 qm remisso uolens poenitentiae per indulgentias, si manet debetum per solvendi poenitentiam
 adeoq; nec eam imponendi; quare si quis certo lucrari indulgentiam plenariam,
 potest qm poenitentiae remittere totam satisfactio qm poenitentia est, si uo lucrari
 indulgentiam partem huius, potest eadem remittere partem uindictiua ex
 capite qua respondet indulgentia. hinc Bonifacius inquit in sicut huius

unquam hoc spere p[ro]bitu in indulgentiarum iniungi saliffacis solito leviora
q[uo]d saliffacis hoc spere imponi solita vix excedunt poenit[ent]ie pure medicinali
cum nam attingant severitatem saliffacis antiqua; quare q[uo]d sp[irit]us e[st] in hoc
sententia cavere ut ne nimia facultate disciplina et castitas perirentur.

Capite cum eo de poenit[ent]ia et remiss[io]ne.

In pre[ter]it[er]o q[uo]d sp[irit]us honoris e[st] imponere saliffacem poenitentiam quodvisq[ue] n[on]
e[st] certis moralib[us] poenitentem obstruere et non oblationum et indulgentiarum
ratio e[st] in dubio q[uo]d sp[irit]us ordinare tenet imponere saliffacem poenitentiam
nisi iusta causa illud exigat q[uo]d si n[on] sit moralit[er] certis poenitentem etiam e[st] liberum
et non liberandum a reatu poenitentem iniungere saliffacem e[st] poenitentiam
maxime cum n[on] minus tenetur sequi sententiam oblationum ac iudicem fore fore.

Deniq[ue] si velit minuire poenitentiam eade[m] indulgentiarum ordinare debet
monere poenitentem id fieri propter indulgentias quas creditur lucraturus
v[e]l diligenter exequatur opera pro indulgentiis requisita et ne q[uo]d sepe fieri
solsit ob levitatem poenitentia iudicet p[ro]p[ter] sua leviora saliffacis in eoru[m] ordinare negligit[er].

De poenitentia p[ro]p[ter] e[st] saliffacis p[ro]p[ter] quod culpam remiss[io] debita sit
extra p[ro]m[iss]um suppletu[m] per suffragia in futurum.

De p[ro]p[ter] hoc ut p[ro]p[ter] inuere alterum transferendo in illum saliffacis suam q[uo]d
liber[er] a reatu poenitentem eodem modo, ac si e[st] ab illo dicitur, q[uo]d iussu p[ro]
alio saliffacere p[ro]p[ter] e[st] de g[ra]t[ia].

De aut[em] imo in verbis Christi ad Colossens[is] i. vi. 24. adimplet ea q[ue] dicit
p[ro]p[ter] q[uo]d in carne nichil pro e[st] q[uo]d e[st] dicit; sed t[ame]n ap[osto]l[us] nil aliud
legare voluit, q[uo]d se offerre p[ro]p[ter] sua p[ro]p[ter] fidelib[us] e[st] e[st] membris ad hoc
nil p[ro]p[ter] q[uo]d in actu r[ati]o utilis; sic e[st] hoc verba exponunt. Aug[ustinus]:
in psal[terio] de mu[n]do Gregorius in cap[itulo] q[uo]d libri x[im]i Reg[is] Anselm[us] Thomas
et alii in hunc locum. r[ati]o e[st] eodem ap[osto]l[us] ad Corin[thios] i. r[ati]o v[er]o ad Gal[atas].
x. v. 4. Fideles in se p[ro]p[ter] v[er]a v[er]a q[uo]d membra, q[uo]d sicut v[er]a v[er]a q[uo]d
membra se inuicem iurant p[ro]p[ter] q[uo]d suarum operarum, sic e[st] in e[st] n[on] p[ro]p[ter]
e[st] fideles in se p[ro]p[ter] q[uo]d p[ro]p[ter] q[uo]d saliffacem, r[ati]o q[uo]d q[uo]d q[uo]d
sanctorum quam p[ro]p[ter] in Symbolo.

Car[is]sima p[ro]p[ter] ad h[oc] applicare p[ro]p[ter] saliffacem ac m[er]it[is] Christi. Item

quodam hec responsa sicut ad theozorum dicitur que illorum heres qd est. Item
fructus et habebant dominium suorum bonorum operum, sed non poterant
applicare aliis fructibus, nec tamen cur dicitur illas salutaris fructus applicare
possit, postquam earum heres effectus est, non vero. Item. Dicitur liberam habitationem propter
circa easdem dispositionem. hinc Calceus. Item. De fructu pascuam non cogit
ecce nati sunt ad dei bonis maxime laudibus predicanda e qui tunc imbe-
cillitati hoc ignoravit, vel qui dicitur gratia pro dicitur. Item. aliter non potest, quod deo
debetur persolvere, ac pro altero salutaris, ut quodam modo aliter aliter quod
onera portare videtur ad Galat. 6. v. 2.

¶ Nihil prole. Item potest sua merita dare alteri, quod nec fructus salutaris.
¶ permissio ante. Item. qd. differre est quia dicitur meritorum solum illorum quod de
quod pro nominis gradum gloria salutaris, primum non eterna, et perfectior
pensionem cum deo quod ultimo fine, sed translatio salutaris in alterum primum
¶ hinc fructu speli. Item. solum nullo, solum eos qui salutaris propria non indigent,
et in locum angel meritorum vel cuius perfectior cum ultimo fine eternum quod nominis
aliter tunc potest cur. Item. nobis sine imperio sua merita sua dicitur, quod caput
maiori quod dicitur cum ultimo fine, quippe qui, qua dicitur. Item. solum solum ultimo
qua vero hoc est, per unam hypostatica sine ultimo

¶ Item. si quis potest in alium transire suas salutaris, et hoc faciendo est in super
quod seum meriti, natus admittere est in unio opere prosequi in finem in merito
est salutaris, sed hoc admittere potest quod

¶ Item. si quis potest in alium transire suas salutaris, et hoc faciendo est in super
quod seum meriti, natus admittere est in unio opere prosequi in finem in merito
est salutaris, sed hoc admittere potest quod

¶ Item. si quis potest in alium transire suas salutaris, et hoc faciendo est in super
quod seum meriti, natus admittere est in unio opere prosequi in finem in merito
est salutaris, sed hoc admittere potest quod

Et venia, q̄a venia p̄ona supponit venia non cura. Et̄o ubi actuali
indignat salubritate et in hac vita et in purgatorio q̄a suffragant p̄t reparari
pro culpa futura, sicut nono salubritate p̄t pro peccatis futuris.

Propter iterum, quoniam indulgentia annuata sicut decreto congregatio
facere indulgentias et aliquas profecta q̄a inuicem. De laudibus regis
et inuicem. Anno ab Innoc. III. de septima Martii anno 1178.

Quod illud p̄ta salubritate et apocryphas, p̄ta inuicem et duorum reuocata,
nisi alio in capite nullas declaratas fuisse sigillatim plarimas indul-
gentias partem, maxime qua vltis imaginibus Hieronymi, orationibus, numeris
seu natiuitatis anno et circumferentibus legi vltis, cum in Corinthe
et Apocrypha, et iam de reuocata fuerant. in casu reuocati p̄ta, qua
honoratum in variis locis legi vltis salubritate pulam, ex q̄a in natiuitate
noluntate f̄t illa q̄ d̄ni ḡesta osculo de p̄ta plaga in humero Christi et mergua
alludunt Christi, aut imaginibus exhibentibus vltis laboribus et osculo mensura
planta Christi Virginis. Item qua d̄ni ḡesta gestantibus funiculum s̄. Francisci
apostoli et s̄. Francisci de Paula et s̄. Francisci in iherusalem (Cisterciensium reu-
ocatis quoniam antiphonam Angelis s̄. Francisci et s̄. Francisci d̄ni reu-
ocatis hymnum de Matrona dei Candam, die natiuitatis eius s̄. Francisci s̄. Francisci
et illam orationem aue filia dei Barthelemy et ad s̄. Annam aue gratia plena
q̄ prohibet. et die natiuitatis orationem illam de sacra sudone Iesu qui nobis
in sacra sudone et illam aliam de pace Christi Iesu qui pro redemptione mundi.
item q̄ d̄ni ḡesta fuisse in scellarum corona Christi. et crucibus Caravacensis
et orationem q̄ reperita fuisse in sepulchro Christi. et item de reuocata et
legi nulla declarantur uniuersaliter et indulgentias q̄ ḡesta fuerunt q̄ ḡesta
Coronae, rosarii, gratias, crucibus, et imaginibus sacris ante decretum Conuentus
oclaufi editum anno 1597. Item et omnia indulgentias ḡesta regularibus
quorumcumq̄ orationum ante decretum Pauli q̄ti quod inuicem Romae Conuentus
editum anno 1606 die 23. Maii, nisi aut donec Romani Pontificis auctoritate
fuerint reuocata. et h̄c
In reuocata et reuocata indulgentias a Paulo q̄ti decreto citati regularibus
ḡesta, et proinde longe minus reuocata et alia indulgentias q̄ ḡesta

241.

Ponit certe quæstio si, alij ita hodie penitus indubitalis et illas, quæ ad
preces Pædagogii de Civitate ordinis nri per Hispaniam procuratoris gene-
ralis anno 1673. die 19. Decembris in se ipsa præcipua locum, et in quibuslibet
ultramaris partibus, et alijs ubi quædam de sacra quæstione referunt aliquam nri
ordinis eadem devotè orantibus pro pace Christianorum Principum quædam
Commissio de re singulari cuius iurisdictionem et quædam nri a Pædagogio et
permissu et approbatione superiorum auctoritatis reimpresor salisburgi
anno 1674. ræo facta illa est: quæ egi hæc nra indulgentia
quæstio fuerit et annis ante relationem de rebus quædam in
decreto nec sit mentio specialis, vel post legenti, nec generalis, quæ
generaliter nri revocat indulgentias regularibus quædam nisi eas, quæ ante decreta
Pauli s. t. quædam, et per dictum alijdem Pontificem de rebus p. t. revocata
p. t. limitata iam fuerant.

Quæstio 1. ta. De Forma Sacramenti Penitentia.

Suppono hinc certum apud Catholicos esse quædam paucissimos in quædam
Pædagogio quædam hinc similia quædam requirant verba facta vel
ad eam neg, nisi, nec, alia signa verbi æquivalentia in illo casu sufficere
p. t. sicut sufficere p. t. in iudiciis hinc uno et in similitudine. hoc hinc
cum ex sola Dei volente penitentia diuina rogari nri p. t. ex hinc instructione, quæ
hinc ex perpetua traditione et præci eadem quædam in Florentia
in decreto unionis et hinc hinc. declarant, formam hinc hinc
plurimè in alijs verbis miri ego hinc absolvo, quare hinc solum quædam
uno in quædam verbis quædam hinc hinc hinc absolutoris. 2do quædam hinc hinc hinc.
3to. an absolutio dari possit et debet, et deprecatorie. 4to an possit sub conditione
dari. 5to an uni aut pluribus et ab uno pluribus sibi dari possit. quæ hinc hinc
articulari expendantur.